

Porzeziński Wiktor Jan, ur. 4 VIII 1870 r. w Morszańsku k. Tambowa (Rosja), zm. 12 III 1929 r. w Warszawie, prof. dr, wykładowca KUL, językoznawca.

Do 1888 r. uczył się w gimnazjum filologicznym w Moskwie. W tym samym roku rozpoczął studia na Wydziale Historyczno-Filologicznym tamtejszego uniwersytetu, na którym w 1892 r. uzyskał stopień kandydata nauk, w 1901 tytuł magistra, a w 1903 stopień doktora i docenta prywatnego z zakresu językoznawstwa indoeuropejskiego. Na uniwersytecie moskiewskim pracował do 1921 r., następnie wyjechał do Polski. W l. 1922-29 był profesorem zwyczajnym na UW, a także jego prorektorem (1923/24) i dziekanem Wydziału Filozoficznego (1924/25). W 1923 r. podjął pracę na WNH (regularnie dojeżdżał z Warszawy) w charakterze profesora zwyczajnego językoznawstwa porównawczego. W l. 1925-27 pełnił obowiązki dziekana WNH, a w 1926-29 --> sędziego uniwersyteckiego. Z KUL związany był do końca życia.

W pracy naukowej zajmował się gł. historią oraz gramatyką języków bałtyckich i słowiańskich, a także językoznawstwem ogólnym. Opublikował m.in. prace: *Vozvratnaâ forma glagolov" v" litovskom" i latyšskom" âzykah"* (Moskwa 1903), *Vvedenie v âzykovedenie* (Moskwa 1907), *Elementy âzykověděniâ i istorii russkago âzyka. Posobie dlâ starših klassov srednej školy* (Moskwa 1910), *Sravnitel'naâ grammatika slavânskih âzykov* (Moskwa 1914, 1916², 2005), *Z metodologii badań semantycznych* (w: *Prace polonistyczne ofiarowane Janowi Łosiowi dla uczczenia dwudziestopięciolecia jego działalności naukowej na Uniwersytecie Jagiellońskim 1902-1927*, Warszawa 1927, s. 323-329), *Przyczynki do dziejów języka litewskiego* (w: *Symbolae grammaticae in honorem Ioannis Rozwadowski*, t. II, Kraków 1928, s. 27-33). Liczne artykuły wydał w pismach, np.: „Biuletyn Polskiego Towarzystwa Językoznawczego”, „Eos”, „Indogermanische Forschungen”, „Prace Filologiczne”, „Przegląd Humanistyczny”, „Rocznik Sławistyczny” czy „Slavia Occidentalis”. Był m.in. prezesem Polskiego Koła Naukowego w Moskwie (1917-21) oraz współzałożycielem i prezesem Polskiego Towarzystwa Językoznawczego (1928-29), a także członkiem licznych stowarzyszeń naukowych.

Porzeziński był fundatorem nagrody dla studentów KUL za najlepszą pracę dyplomową. Jego imię nosi jedna z sal uniwersyteckich (--> Sala im. Wiktora Porzezińskiego).

KUL-50 (passim); J. Safarewicz, PSB, t. XXVII, s. 676-677 (bibliogr.); Karolewicz NA, t. II, s. 177-179.

Grażyna Karolewicz